

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113227175
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7113227175.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu R. C., W. Q. XXX, proti žalovanej DART Košice, s. r. o., Košice, Stará spišská cesta 40, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 132 077,17 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 17C/329/2013-81 zo 4.11.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom určil, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť sumu 16 596,95 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2007 do zaplatenia, sumu 28 214,83 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2008 do zaplatenia, sumu 3 319,39 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2009 do zaplatenia, sumu 66 387,83 eur aj s úrokmi vo výške 9,54% ročne od 15.12.2010 do zaplatenia, sumu 9 957,17 eur s 9% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2010 do zaplatenia a sumu 7 600 eur s 9% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 792 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšnej časti príslušenstva súd žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 7 132,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia o. i. uviedol, čo žalobca svojím návrhom doručeným mu 1.10.2013 sa domáhal od žalovanej, ako žalobu odôvodnil. Konštatoval, že návrh, poučenia aj predvolanie boli žalovanému riadne doručené podľa § 48 ods.2 O.s.p. a že ten sa k žalobe nevyjadril, preto v súlade s § 101 ods.2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca v konaní vypovedal, že požičiaval žalovanému, pretože žalovaný potreboval mať dostatočnú zásobu peňazí na nákup materiálu, že v roku 2007 sa vtedy ešte so spoločníkom Danom Martinkom dohodli na tom, že sa kúpi nehnuteľnosť v Šemši, na ktorú žalobca požičal 2.000.000 Sk a ešte ďalších 500.000 Sk, ktoré si v tomto súdnom konaní nevymáha. Všetky tieto peniaze boli reálne vložené na účet alebo do pokladne žalovaného a boli použité na vlastnú ekonomickú činnosť žalovaného. Pán Martinko sa v roku 2009 obesil a v súčasnosti sú tieto peniaze vzhľadom na situáciu vo firme nedostupné, firma je ekonomicky nefunkčná. Z písomnej Zmluvy o pôžičke z 2.1.2006 zistil, že žalobca žalovanému požičal sumu 300 000 Sk (9 958,17 eur) do 31.12.2006 a bol dohodnutý úrok 4,5% ročne. Podľa príjmového pokladničného dokladu vystaveného žalovaným 2.1.2006 žalovaný prijal od žalobcu sumu 300 000 Sk. Podľa výpisu z účtu žalovaného v Ľudovej banke a.s. 18.1.2006 bol vykonaný vklad hotovosti 300 000 Sk, ďalej zistil, že písomnou Zmluvou o pôžičke z 21.3.2006 žalobca žalovanému požičal sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) do 31.12.2006 (dátum bol opravovaný z 31.1.2006) a bol dohodnutý úrok 4,5% ročne. Podľa pokladničného dokladu vystaveného Ľudovou bankou a.s. žalobca vložil 21.3.2006 v hotovosti na účet žalovaného sumu 100 000 Sk. Podľa výpisu z účtu žalovaného v Ľudovej banke a.s. 21.3.2006 bol vykonaný vklad hotovosti 100 000 Sk, že písomnou Zmluvou o pôžičke z 30.3.2006 žalobca žalovanému požičal sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) do 31.12.2006 (dátum bol opravovaný z 31.1.2006) a bol dohodnutý úrok 4,5% ročne. Podľa príjmového pokladničného dokladu vystaveného žalovaným 30.3.2006 žalovaný prijal od žalobcu sumu 100 000 Sk.

Podľa príjmového pokladničného dokladu č. P006 z 30.3.2006 žalovaný zaúčtoval pôžičku z 30.3.2006 vo výške 100 000 Sk, že písomnou Zmluvou o pôžičke z 29.12.2006 žalobca žalovanému požičal sumu 850 000 Sk (28 214,83 eur) do 31.12.2007 a bol dohodnutý úrok 4,5% ročne. Podľa príjmového pokladničného dokladu vystaveného žalovaným 29.12.2006 žalovaný prijal od žalobcu sumu 850 000 Sk, že podľa pokladničného denníka žalovaný zaúčtoval dňa 2.1.2006 pôžičku vo výške 300.000 Sk (9.958,17 eur) 30.3.2006 pôžičku vo výške 100 000 Sk, 29.12.2006 pôžičku vo výške 850 000 Sk, že písomnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 12.6.2007 žalobca žalovanému požičal sumu 100.000 Sk (3.319,39 eur) do 31.12.2008 a bol dohodnutý úrok 4,5% ročne. Podľa pokladničného dokladu vystaveného Ľudovou bankou a.s. žalobca vložil dňa 12.6.2007 v hotovosti na účet žalovaného sumu 100.000 Sk. Podľa výpisu z účtu žalovaného v Ľudovej banke a.s. 12.6.2007 bol vykonaný vklad hotovosti 100 000 Sk, podľa písomnej Zmluvy o pôžičke zo 15.11.2007 žalobca žalovanému požičal sumu 2 000 000 Sk (66 387,84 eur) do 15.11.2009 a bol dohodnutý úrok z požičanej sumy 15 900 Sk mesačne. Podľa výpisu z účtu žalovaného v Ľudovej banke a.s. 23.11.2007 bol žalobcom vykonaný vklad hotovosti 2 000 000 Sk, že písomnou Zmluvou o pôžičke z 21.12.2007 žalobca žalovanému požičal sumu 300 000 Sk (9 958,17 eur) do 31.12.2009. Podľa výpisu z účtu žalovaného vo VOLKSBANK Slovensko a.s. 21.12.2007 bol vykonaný vklad hotovosti 300 000 Sk, že písomnou Zmluvou o pôžičke z 20.1.2009 žalobca žalovanému požičal sumu 7.600 eur do 31.12.2010. Podľa výpisu z účtu žalovaného vo VOLKSBANK Slovensko a.s. 20.1.2009 bol vykonaný vklad hotovosti 7 600 eur. Podľa opisu zoznamu - denníka žalovaného bola 20.1.2009 poskytnutá pôžička spoločníka vo výške 7 600 eur, že podľa odsúhlasenia výšky dlhu z 31.12.2008 vystaveného osobitne žalovaným a osobitne žalobcom odsúhlasili výšku dlhu celkom 1.450.000 Sk (48.131,18 eur) s úrokom 4,5%, ktorý vznikol zo zmlúv o pôžičkách z 2.1.2006 - suma 300.000 Sk, z 21.3.2006 - suma 100.000 Sk, z 30.3.2006 - suma 100.000 Sk, z 29.12.2006 - suma 850.000 Sk, z 12.6.2007 - suma 100.000 Sk, pričom žalovaný zároveň uznal dlh čo do dôvodu a výšky, že podľa tvrdenia žalobcu istinu z týchto pôžičiek žalovaný doposiaľ neuhradil, žalovaný uhradil iba časť úrokov zo Zmluvy o pôžičke z 15.11.2007 (na 66 387,83 eur) a to vo výške 19 383,18 eur.

Citujúc znenie § 657, § 658 ods.1, § 517 ods.1 prvá veta a ods.2 Obč. zák., § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.12.2008 a v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že účastníci konania uzatvorili zmluvy o pôžičke, na základe ktorých žalobca žalovanému požičal dňa 2.1.2006 sumu 300 000 Sk (9 958,17 eur) do 31.12.2006 (bol dohodnutý úrok 4,5% ročne), 21.3.2006 sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) do 31.12.2006 (bol dohodnutý úrok 4,5% ročne), 30.3.2006 sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) do 31.12.2006 (bol dohodnutý úrok 4,5% ročne), 29.12.2006 sumu 850 000 Sk (28 214,83 eur) do 31.12.2007 (bol dohodnutý úrok 4,5% ročne), 12.6.2007 sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) do 31.12.2008 (bol dohodnutý úrok 4,5% ročne), 23.11.2007 (až vtedy boli reálne odovzdané finančné prostriedky) sumu 2 000 000 Sk (66 387,84 eur) do 15.11.2009 (bol dohodnutý úrok z požičanej sumy 15 900 Sk mesačne), 21.12.2007 sumu 300 000 Sk (9 958,17 eur) do 31.12.2009 a 20.1.2009 sumu 7 600 eur do 31.12.2010. Nakoľko istinu z týchto pôžičiek žalovaný doposiaľ neuhradil, uhradil iba časť úrokov zo Zmluvy o pôžičke zo 15.11.2007 (na 66 387,83 eur) a to vo výške 19 383,18 eur, preto ho zaviazal na zaplatenie dlžných istín. Nakoľko v Zmluve o pôžičke zo 15.11.2007 bol dojednaný úrok z istiny 66 387,83 eur vo výške 527,78 eur mesačne, žalobcovi vznikol aj nárok na úrok zo sumy uvedenej pôžičky od 23.11.2007, kedy boli reálne odovzdané peniaze do zaplatenia, žalobcovi úrok priznal až od 15.12.2010, nakoľko ako žalobca sám uviedol, žalovaný mu už uhradil 19 383,18 eur, čo predstavuje úrok z predmetnej pôžičky až do 14.12.2010 (19.383,18 eur mínus 36 mesiacov po 527,78 eur je 383,10 eur; 527,78 eur/30 dní=17,59 eur a 383,10/17,59 eur=22dní), preto priznal úrok z dlžnej istiny 66.387,83 eur vo výške 9,54% ročne od 15.12.2010 do zaplatenia, nepriznal žalobcovi úrok pevnou sumou vo výške 527,78 eur mesačne, t.j. 6 333,36 eur, čo pri sume istiny 66 387,83 eur predstavuje 9,54% ročne, nakoľko pokiaľ by došlo k uhradeniu časti istiny, bolo by v rozpore s dobrými mravmi, ak by až do jej úplného splatenia musel žalovaný uhrádzať úroky pevnou sumou bez ohľadu na výšku neuhradenej istiny.

Konštatoval, že dňom nasledujúcim po dňoch splatnosti, ktoré boli dojednané v predmetných zmluvách o pôžičke, sa žalovaný dostal do omeškania s vrátením jednotlivých požičaných súm, preto žalobcovi od uvedených dní patria aj úroky z omeškania z dlžných súm vo výške, ktorú určil ku dňu omeškania v maximálne prípustnej výške podľa právnych predpisov. Vzhľadom na vyššie uvedené „žalobcu“ zaviazal na zaplatenie sumy 16 596,95 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2007 do zaplatenia, sumy 28 214,83 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2008 do zaplatenia, sumy 3 319,39 eur so 4,5% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2009 do zaplatenia, sumy 66 387,83 eur aj s úrokmi vo výške 9,54% ročne od 15.12.2010 do zaplatenia, sumy 9.957,17 eur s 9% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2010 do zaplatenia a sumy 7 600 eur s 9% úrokmi z omeškania ročne od 1.1.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 142 ods.3 O.s.p. tak, že žalovaná, ktorá mala v konaní úspech len v pomerne nepatrnej časti, je povinná nahradiť žalobcovi účelne vynaložené trovy konania, ktoré mu vznikli uhradením časti súdneho poplatku z návrhu vo výške 792 eur.

Poukázal na položku 1 písm. a) prílohy zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení platnom v čase začatia konania, citoval § 2 ods.2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol uznesením z 3.2.2014 oslobodený od súdnych poplatkov v rozsahu 90%, v dôsledku čoho uhradil zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 7 924,50 eur len 792 eur a jeho návrhu vyhovel, pričom žalovaná nie je od poplatku oslobodená, podľa citovaného ust. na úhradu zvyšku súdneho poplatku, tj. 7 132,50 eur zaviazal žalovanú.

Rozsudok napadla včas odvolaním žalovaná v súlade s § 201 a nasl. O. s. p. v celom rozsahu a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, lebo konateľ T. U. uviedol, že 10.12.2014 pri preverovaní záležitosti ohľadom spoločnosti DART KOŠICE, s.r.o. zistil, že sa viedlo voči spoločnosti konanie, že vo veci súd rozhodol rozsudkom zo 4.11.2014, že v tento deň mu bol zároveň na Okresnom súde Košice I predmetný rozsudok doručený. Odvolanie odôvodnila § 205 ods.2 písm. a) O. s. p. nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1, § 205 ods.2 písm. b) O. s. p. nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. nakoľko súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. nakoľko doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

II. Do pozornosti dala tú skutočnosť, že žalobca je zároveň konateľom žalovanej, pričom v konaní podnikal také kroky, aby znemožnil žalovanej riadne a efektívne sa brániť. Ku skutočnosti, že sa nepodarilo doručiť zásielku konateľovi T. U. uviedla, že žalobca vedel na akej adrese sa zdržiava druhý konateľ žalovanej a že zmeny v obchodnom registri s tým súvisiace neboli uskutočnené iba z dôvodu toho, že sám žalobca neposkytol na zmenu v obchodnom registri potrebnú súčinnosť. Žalobca dokonca ako konateľ žalovanej doručoval písomnosti druhému konateľovi na inú adresu ako je adresa uvedená v obchodnom registri. O tom, že žalobca mal presnú vedomosť o adrese druhého konateľa žalovaného existuje absolútne objektívny dôkaz- registrový resp. zbierkový spis obchodnej spoločnosti KOREKT PLUS DART s.r.o., kde bol žalobca do októbra 2013 taktiež spoločníkom. Konkrétne sa jedna o zmluvu o prevode obchodného podielu žalobcu na druhého konateľa žalovaného !!! Okrem toho, žalobca ako konateľ žalovanej taktiež vedel, že spoločnosť DART KOŠICE, s.r.o. už nesídli na adrese Stará spišská cesta 40, Košice, nakoľko budova, v ktorej sídlila bola predaná. Taktiež bez pochyby vedel, že valné zhromaždenie odhlasovalo už 13.3.2014 zmenu sídla spoločnosti a že samotný žalobca mal v zmysle záverov valného zhromaždenia zabezpečiť rozhodnutie o pridelení súpisného čísla pre účely vykonania zmeny v obchodnom registri. Na predmetnom valnom zhromaždení dokonca žalobca tvrdil, že budova už súpisné číslo má, avšak zmenu v obchodnom registri nevykonal, resp. zablokoval!!! Tvrdí, že nie nepodstatným faktom je aj skutočnosť, že žalobca prevzal 22.10.2013 ako konateľ žalovanej zásielku adresovanú žalovanej. V predmetnej zásielke sa nachádzal žalobný návrh ako aj procesné poučenia súdu! Pre úplnosť treba dodať, že žalobca osobu druhého konateľa spoločnosti absolútne žiadnym spôsobom neinformoval o vyššie uvedenej skutočnosti, a ani o žiadnej inej skutočnosti o vedení súdneho konania voči spoločnosti DART KOŠICE s.r.o.. Okrem toho má dôvodné podozrenie, že žalobca na adrese Stará spišská cesta zabezpečil, aby sa z poštového priečinka pôvodne určeného pre žalovanú stratili všetky oznámenia o uložení zásielok zo súdu za účelom aby konateľ a ani druhá spoločníčka spoločnosti K. N. o uvedenom súdnom spore nezískali vedomosť. Len na doplnenie ako konateľ žalovanej dodal, že Okresnému súdu Košice I ako súdu registrovému podávam podnet, aby v prípade jeho osoby, ako konateľa spoločnosti zapísal ako adresu trvalého pobytu adresu Bernolákova 17/A v Košiciach. Uvedené robí v snahe o predídene obdobných situácií v budúcnosti a z dôvodu, že spoločnosť je nefunkčná.

III. Poukázala na to, čo súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že „Návrh, poučenie aj predvolanie boli žalovanému riadne doručené podľa § 48 ods.2 O. s.p., že k žalobe sa nevyjadril, že v súlade s §101 ods.2 O. s. p. vec prejednal v jeho neprítomnosti“, že v zápisnici z pojednávania sa uvádza to, že na začiatku pojednávania bol žalobca prítomný a žalovaná neprítomná. Uvedené je pre ňu absolútne nepochopiteľné, nakoľko je nepochybné, že na pojednávaní bol prítomný R. C., ktorý je ako konateľom tak aj spoločníkom žalovanej!!! Táto skutočnosť je pritom úplne zrejmá aj z obsahu súdneho spisu. Teda súd mal vedomosť o tom, že žalovaná na pojednávaní prítomná bola. Uvádza, že to nevyhnutne nastoľuje otázku prečo súd nevypočul aj konateľa žalovanej k danej veci, že v zápisnici z pojednávania totiž nie je žiadna stopa o tom, že by sa súd opýtal konateľa a spoločníka žalovanej v jedenej osobe

(R. C.), ktorý bol prítomný na pojednávaní, aké má stanovisko k uplatnenej žalobe a či nemá ako štatutárny zástupca spoločnosti DART KOŠICE s.r.o. teda žalovanej k veci čo dodať. Zároveň sa ho súd neopýtal ani na okolnosti toho, prečo neboli súdne zásielky preberané druhým konateľom žalovanej tak aj samotným žalovaným.

Citovala znenie § 100 ods.1, § 1, § 6 O. s. p. a uviedla, že súd si osvojil skutkové závery tak, ako mu boli predložené žalobcom. Uvedené považuje taktiež za závažné pochybenie, nakoľko uplatňovanie zásady kontradiktórnosti nie je neobmedzené, najmä v prípade, ak sa druhý účastník konania k veci žiadnym spôsobom nevyjadril a ak je to v rozpore s potrebou pravdivého objasnenia skutkového stavu veci. Keby tomu tak bolo „súdny proces by stratil svoj objektívny základ a stal by sa len formálnou hrou, kedy víťazovi v tejto hre priznáva súd určité subjektívne hmotné právo, nie pre to, že ho považuje za nositeľa tohto práva, ktorým sa stal pred procesom a mimo proces, ale preto, že v hre zvíťazil.“ (Macur, J. Základní teoretické otázky legislatívni koncepte civilního procesu. In: Bulletin advokacie, 1998, č. 9, s. 6) Uvedomujúc si istý odklon od princípu materiálnej pravdy v civilnom procese a následný príklon k v princípu formálnej pravdy uviedla, že tento nie je absolútny. Korelátom tohto predpokladu je úloha súdu pravdivo (náležite) zistiť skutočnosti dôležité pre rozhodnutie veci. V tomto zmysle sa vyjadruje aj odborná literatúra, keď v komentári k § 6 O.s.p. je uvedené aj nasledovné: Povinnosť súdu spoľahlivo zistiť skutkový stav veci je jeho základnou povinnosťou pri kvalifikácii uplatneného nároku. Nezistenie skutkového stavu zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia a spravidla možnosť rozhodnutie ako nepreskúmateľnosť zrušiť v opravnom konaní (Števček, M. Ficová, S. akol. Občiansky súdny poriadok. Komentár. 1. vydanie. Praha: C.H. Beck, 2009, s.12). Na základe uvedeného namietla nesprávnosť postupu konajúceho súdu, ktorým boli jednoznačne porušené práva účastníka konania.

IV. K samotnému uplatnenému nároku žalobcu uviedla, že tento nárok neuznáva z viacerých dôvodov. Nakoľko R. C. ako konateľ spoločnosti nehájil na pojednávaní záujmy žalovanej a konajúci súd so žalovanou ani riadne nekonal, uviedla tieto skutočnosti až v odvolacom konaní, avšak má za to, že bez vlastného zavinenia. V prvom rade považuje za potrebné uviesť širší kontext vzťahov, nakoľko nie sú pravdivé tvrdenie žalobcu, ktoré sa uvádzajú v zápisnici z pojednávania konaného 4.11.2014 ohľadom budovy nachádzajúcej sa v Šemši. Žalobca sa v čase po smrti vtedajšieho konateľa a spoločníka spoločnosti K.. H. Y. už raz snažil zmocniť budovy v Šemši v čom mu zabránilo iba predbežné opatrenie Okresného súdu Košice I číslo 24D 470/2009-160 z 24.1.2011. Tu upriamila pozornosť na plnomocenstvo, ktoré sa objavilo v predmetnej veci a figuruje aj v tomto napadnutom konaní, ktoré bolo podkladom odsúhlasenia sporného dlhu. Je pri tom zrejmé, že zákon neumožňuje splnomocniť jedného konateľa druhým konateľom na konanie ktoré výlučne patrí do pôsobnosti štatutárneho orgánu. Manipulovanie s uvedeným plnomocenstvom zo strany žalobcu považuje len za ďalší pokus zmocniť sa budovy v Šemši podvodným spôsobom. Taktiež namietla tvrdenia žalobcu ohľadom ním poskytnutých pôžičiek, nakoľko sa nezakladajú na pravde. Ako vyplýva z účtovných zápisov jednalo sa o vklady a výbery ktorými sa skresľoval hospodársky výsledok a teda základ dane spoločnosti DART KOŠICE, s.r.o. Žalobca vytrhol niektoré peňažné operácie z kontextu a teraz sa ich snaží podsúvať ako poskytnutie pôžičiek. Skutočnosť je však omnoho zložitejšia a komplexnejšia a skrz toho sa tvrdenia žalobcu nezakladajú na pravde. Sú teda lživé a účelové. Poskytovaním pôžičiek a ich následným skrytým vyplácaním sa vo svojej podstate obchádzal zákon, čím sú samotné pôžičky v zmysle § 39 O. z. v konečnom dôsledku neplatným právnym úkonom. Nakoľko uvedené si vyžaduje zložitejšie dokazovanie a v kontexte ďalej uvedeného nie je pre toto odvolanie najpodstatnejšie nebude sa na tomto mieste k tomu obširnejšie venovať.

Citovala znenie § 100 ods.1 O. s. p. a uviedla, že má za to, že nárok žalobcu bol už v čase podania žaloby premlčaný. Žaloba bola totiž podaná na súd 1.10.2013 pričom žalobcom tvrdené poskytnutie pôžičiek bolo z obdobia od 2.1.2006 do 20.1.2009. Na základe toho a s poukazom aj na nižšie uvedené žalovaná vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, pričom uviedla, že námietky premlčania sa teda netýka koncentračná zásada konania vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods.4 a § 205a O.s.p.; s výnimkou, ak by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov, (uznesenie Najvyššieho súdu SR, z 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009). Na margo ODSÚHLASENIA DLHU predloženého žalobcom uviedla, že uvedený dokument považuje za absolútne neplatný. Je tomu tak preto, že ho nepodpísala oprávnená osoba. Generálna plná moc udelená právnickou osobou na realizáciu právnych úkonov vo všetkých jej veciach je totiž absolútne neplatným právnym úkonom. Úkony v mene právnickej osoby vo všetkých veciach môžu vykonávať iba štatutárne orgány právnickej osoby (konatelia, členovia predstavenstva, komplementári a pod.). Toto pravidlo vyplýva z § 20 ods.1 O. z.. Zákon nedovoľuje iným osobám realizovať právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach, a to ani na základe plnej moci. Obdobne k tomu uvádza aj Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 353/2012 z 1.8.2012, z ktorého citovala.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že odvolanie proti rozsudku podal pod obchodným menom žalovanej a podpísal iba jeden z konateľov žalovanej, pán T. U.. Za žalovanú, DART KOŠICE, s.r.o. však podľa výpisu z obchodného registra konajú a písomnosti podpisujú konatelia spoločne, t.j. dvaja konatelia, konajú menom spoločnosti tak, že k písanému alebo tlačnému obchodnému menu pripoja svoj vlastnoručný podpis. Na základe toho považuje odvolanie podané iba jedným z konateľov a podpísané pánom T. U. za odvolanie podané neoprávnenou osobou, navyše podané aj bez akéhokoľvek poverenia valným zhromaždením DART KOŠICE, s.r.o., aj bez splnomocnenia druhým z konateľov DART KOŠICE, s.r.o. a preto navrhuje, aby predmetné odvolanie, ako odvolanie podané osobou, ktorá na to nie je oprávnená, odvolací súd odmietol.

K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu z 28.1.2015 žalovaná zaujala stanovisko a opätovne do pozornosti dala tú skutočnosť, že žalobca je jedným z dvoch konateľov žalovanej, pričom v konaní doposiaľ podnikal, a ako je zrejme aj z daného podania doručeného súdu aj mieni podnikat' ďalej také kroky, aby znemožnil žalovanej riadne a efektívne sa brániť. Koná v rozpore so záujmami spoločnosti teda žalovanej. Pokiaľ žalobca otvoril otázku konania v mene spoločnosti, tak v prvom rade poukázal na skutočnosť, že súd v odôvodnení napádaného rozhodnutia uvádza: „Návrh, poučenie, predvolanie boli žalovanej riadne doručené podľa § 48 ods. 2 O. s.p. K žalobe sa nevyjadřila. V súlade s § 101 ods.2 O.s.p. súd vec prejednal v jeho neprítomnosti". Avšak zásielku adresovanú žalovanej preberal R. C.Á. ako jeden z konateľov žalovanej 22.10.2013 R. C. ako konateľ žalovanej (v tomto konaní „žalobca") o tejto skutočnosti neupovedomil druhého konateľa žalovanej, pričom v predmetnej zásielke sa nachádzal žalobný návrh ako i procesné poučenia súdu!!! Teda skrz optiku s žalobcovho vyjadřenia, ak by prijala jeho terajší názor na vec, tak de iure predvolanie na pojednávanie nebolo žalovanej ani riadne doručené a žalovaná ani nebola riadne poučený o svojich právach. O to zarážajúcejšie je samotné konanie súdu, keď napriek tomu, že na pojednávaní bol prítomný R. C., teda jede z konateľov žalovanej tento konateľ nebol vypočutý, resp. súd k tomu uvádza, citujem: V súlade s § 101 ods.2 O.s.p. súd vec prejednal v jeho neprítomnosti". Na dokreslenie obrazu o celkovej situácii v spoločnosti DART KOŠICE s.r.o. uviedla, že žalobca sa v čase po smrti bývalého konateľa a spoločníka spoločnosti K.. H. Y. snažil ovládnuť celú spoločnosť a ignoroval práva dedičov po nebohom K.. H. Y.. Po čiastočnej normalizácii vzťahov v spoločnosti dedička po nebohom spoločníkovi K.. Y. T.. K.. H. N. presadila, aby bol zvolený aj druhý konateľ spoločnosti, a to aj z dôvodu, aby p. R. C. nemohol ďalej svojvoľne nakladať s majetkom spoločnosti. Od uvedeného času vykonáva funkciu konateľa on (T. U.). Uvedená normalizácia vzťahov však vydržala len do jesene 2013 kedy bol R. C. pristihnutý ako v rozpore s uzatvorenými dohodami podniká na vlastnú päť pričom na tento účel používa aj spoločné prostriedky žalovanej spoločnosti. Od toho času je spoločnosť DART KOŠICE s.r.o. prakticky nefunkčná. Pán R. C. ako jeden z konateľom žalovanej spoločnosti blokuje chod spoločnosti, čoho dôsledkom je napríklad aj to, že v obchodnom registri pri mojom mene ako konateľa je uvedená stará adresa jeho trvalého pobytu napriek snahe o vykonanie zmeny z jeho strany. Dosvedčuje to taktiež aj to, že dedička po nebohom spoločníkovi K.. H. Y. pani K.. H. N. bola do obchodného registra zapísaná iba na základe konania o zhode podľa § 200aa zákona 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn.: 26Exre/110/2014, ktoré musela iniciovať.

K samotnej otázke toho, či mohol ako konateľ spoločnosti DART KOŠICE, s.r.o. v jej mene podať odvolanie voči rozsudku zo 4.11.2014 aj napriek tomu, že v interných dokumentoch spoločnosti ako aj v obchodnom registri konanie menom spoločnosti upravené tak, že za spoločnosť konajú a písomnosti, ktoré zakladajú práva povinnosti spoločnosti podpisujú konatelia spoločne a to tak, že k písanému alebo tlačnému obchodnému menu pripoja svoj vlastnoručný podpis uvádza, že má za to, že je nepochybné, že tak mohol urobiť a citoval znenie § 21 ods.1,3 písm. a) O.s.p. a uviedol, že je zrejme, že záujmy R. C. ako žalobcu sú v rozpore so záujmami právnickej osoby DART KOŠICE, s.r.o. ako žalovanej. R. C. tu vystupuje na jednej strane ako žalobca a na strane druhej je konateľom a spoločníkom žalovaného. Preto ak zákon vylúčil z konania jeho osobou, on ako konateľ spoločnosti je jedinou do úvahy prichádzajúcou osobou, ktorá má právo konať a hájiť záujmy spoločnosti a teda aj podať odvolanie v mene spoločnosti DART KOŠICE, s.r.o. Dikcia zákona je v tomto prípade jasná a nepripúšťa vo veci iný výklad. Pripustiť iný výklad by v danej situácii znamenalo absolútne odblokovanie možnosti žalovanej reálne sa brániť voči žalobcovi, kto n ako jeden z konateľov spoločnosti koná v rozpore s jej záujmami, a to tým, že sa na podklade vyfabrikovaných pohľadávok snaží získať majetok tejto spoločnosti.

Poukázala na rozhodovacu prax súdov napr. Krajský súd v Bratislave vo veľmi podobnej veci č. k. 3 CoZm 25/2012, 3CoZm 26/2012 potvrdené Najvyšším súdom SR uznesením z 18.9.2013 v konaní sp. zn. 5 Obdo 8/2013 a Ústavným súdom SR III. ÚS 234/2014 z 1.4.2014.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok zrušil podľa § 221 ods.1 O. s. p., pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani zmenu (§ 220) pretože zistil, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 205 ods.2 písm. a) v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., lebo účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, k vade podľa § 205 ods.2 písm. b), d), e), f) O. s. p. a podľa § 221 ods.2 O. s. p. v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p. Vada konania vymedzená v § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa čl. 46 ods.1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti. Podľa § 18 O. s. p. účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa § 120 ods.1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Tvrdenie žalovanej, že konaním súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces je opodstatnené. Cit. ústavné práva sa premietajú v § 18 O. s. p., ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces. Pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť povinnosť súdu zabezpečiť rovnosť zbraní, t.j. možnosť uplatnenia práv, teda možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa na procesných úkonoch, možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu a pod.

Podľa § 20 O. s. p., každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať /procesná spôsobilosť/ v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Podľa § 21 ods. 3 O. s. p., za právnickú osobu nemôže konať ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami právnickej osoby.

K citovanému je nutné podotknúť, že u právnických osôb spôsobilosť byť účastníkom konania a procesná spôsobilosť vznikajú a zanikajú zároveň. Právnické osoby pred súdom môžu konať len prostredníctvom fyzických osôb. § 21 ods.3 O. s. p. upravuje osobitný prípad, kedy konanie štatutárneho orgánu je vylúčené v prípade, keď takáto osoba pred súdom vystupuje v opačnom procesnom postavení ako právnická osoba. V takom prípade štatutárny orgán /v danom prípade konateľ/ za právnickú osobu konať nemôže. Ak takáto situácia nastane, žalobca podal žalobu na súd voči žalovanej, v ktorej koná ako štatutárny orgán došlo tým k stretu záujmu, čo je neprípustné. V prejednávanvej veci za spoločnosť koná druhý konateľ, ktorý nie je aj v opačnom procesnom postavení, teda nedochádza v súdnom konaní k stretu záujmu.

Odvolačný súd konštatuje, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a dôvody v ňom uvedené sú dôvodné lebo postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že žalovanej nebola riadne doručene doručená žaloba s prílohami a poučením, že žalovaná nebola riadne a včas predvolaná na pojednávanie, že nemohla predniesť svoju obranu v spore.

Z obsahu dokladu o doručení pri č. l. 40 je zrejmé, žaloba a poučenie bolo žalovanej doručené prostredníctvom žalobcu (podpis na doručení), a predvolanie na pojednávanie nebolo žalovanej doručené vôbec.

Inými vadami podľa § 205 ods.1 písm. b) O. s. p., ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods.1 O. s. p. a tieto vady konania postihujú chybný postup súdu prvého stupňa pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 101 ods.1 O. s. p.) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 120 ods.1 prvá veta O. s. p.), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 115a O. s. p.), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 205a ods.1 písm. b) O. s. p.]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. O. s. p. (napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozopre s § 129 ods.1 O. s. p. a p.).

Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovanou v odvolaní uvedené skutočnosti umožňujú záver o tom, že konanie na súde prvého stupňa bolo takou vadou postihnuté, keď zo zápisnice z pojednávania zo 4.11.2014 je zrejmé, že žalovaná na pojednávaní prítomná nebola teda nebola ani poučená poučenie podľa § 120 ods.4 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku

ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p. Súd nevyhodnotil dôkaz nachádzajúci sa spise na č. l. 33 a 35 vo vzťahu k jeho obsahu a osobám, ktoré odsúhlasenie dlhu podpísali.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 205a O. s. p., nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvého stupňa, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

Po vrátení veci bude povinnosťou súdu vyhodnotiť a zistiť - sídlo žalovanej (výsluchom žalobcu, vzhľadom na tvrdenú skutočnosť, že sám žalobca marí vykonanie zápisu v obchodnom registri o zmene sídla spoločnosti), kto za žalovanú koná a to s prihliadnutím na úkon konateľa T. U. - vzdanie sa konateľa spoločnosti (č. l. 140) a v nadväznosti na to rozhodne o návrhu žalovanej o ustanovení opatrovníka žalovanej (č. l. 128). Vyhodnotí námietky žalovanej uvádzané v odvolaní a to najmä vo vzťahu listinnými dôkazom v súvislosti s odsúhlasovaním dlhu a vnesenej námietke premlčania, vykonané dokazovanie vyhodnotí v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.